

De unge på kanten



Kære læser

Velkommen til Studiemagasinet De unge på kanten

Vi har lavet et magasin til dig som er ung og som drøner derudad i en ungdomsud-dannelse.

Vi har valgt at stoppe op give et kritisk blik på, hvad vi unge har gang i.

Vi zoomer ind på

Stress og unge
Kærestesorger
Fordomme
Kønsstereotyper

Hvis du allerede er ved at blive stresset af at skulle læse alt dette så lige et tip.

Det kunne være der var nogle guldklumper her i Studiemagasinet, som kunne lede dig stressfrit gennem eksamen i fag som dansk, psykologi og samfundsfag

God læselyst!

Det "Uoverskuelige" skoleliv

Er tendensen blevet, at hvis der står mere end 3 ting i kalenderen, så bliver man stresset?

Det er det for nutidens unge, de bliver i dag stresset over ingenting. Bare 3 små simple ting i kalenderen, kan få dem til at opgive håbet for dem selv. Men mest af alt fordi de har alt for store forventninger og drømme til dem selv, som de gerne vil leve op til. De kan ikke gå uden for en dør uden, at have brugt en time foran spejlet inden. For de vil ikke tabe "ansigt" over for vennerne. En dårlig hår dag kan hurtig udvikle sig til en sygedag eller to. Burde de egentlig ikke vægte de indre værdier højre end de ydre værdier?

Men de ser hele tiden forsider med lækre kvinder, der har de rigtige former, i de rigtige sko og tøj, eller manden med den trimmede overkrop og den smarte bil som idealer. Mange hjem ligner noget der er trukket ud, at et stilrent bolig magasin. Selv hos mange børnefamilier kan man ikke se der bor børn, da det hele skal se så perfekt ud og hvis det er synligt skal det være det rigtige mærke. Intet må vende forkert, eller se rodet ud, for det signalerer jo det "uperfekte".

De unge har svært ved at kordinere deres tid i forhold til deres



studie. Derfor vælger flere og flere studerende at købe sig til en god karakter. De betaler sig for at få andre til at lave deres opgaver og dette har DR sat stor fokus på via en rundspørgelse på Face-book. De unge er villige til at betale op mod 5.000 kr. for en opgave. Men dette er i sig selv en stress faktor, da de jo udmærket selv godt er klar over, at det ikke er egen kun-nen. De ved, at de vil få det svært på senere studier, da de mangler de grundlæggende færdigheder. Mange har den dårlige undskyldning, at de udsætter deres opgaver pga. fritidens mange fristelser. Deres prioriteringer er et helt andet sted, end hvor det egentlig burde være. Men når den endelige aflevering er lavet og afleve-

ret, bliver de irriteret og stresset over, at karakteren ikke var 12! Men det er jo heller ikke at forlange - når der er sat 5 timer af til en aflevering, og de så prioriterer kun at bruge 2 timer. Ja, så må de jo også forvente, at resultatet bliver derefter.

Vi har en grundlæggende holdning til, at et eget præsteret 7 tal må til hver en tid være bedre end et købt 12'er. Det må bestemte være bedre at have en uddannet pædagog, hvor der står 4 eller 7 på uddannelsen, som har nogle gode menneskelige værdier med sig, end en pædagog med et 12 tal, som aldrig har tørret en snotnæse, men har læst sig til en masse gode vendinger og begreber, som børn alligevel ikke forstår.

Fucking STRESS

Af Simon Nyby Ulriksen

“Jeg ville ønske at man i skolen kunne få lov til at skille det personlige og det faglige jeg”

“Du skal nok blive til noget” er en sætning vi bliver opfostret med i dag. Men hvad????? Hvad hvis man bare gerne vil være til og være sig selv, er det så ikke okay?

Der er noget helt rablende galt med de unges studier og karriere, når jeg gang på gang skal læse i avisen at flere, og flere unge føler sig stresset, og angst i deres studietid.

Jeg bliver så gal, og følselssåret når jeg skal læse i aviserne, at de unge har store vanskeligheder i deres studietid, med stress, og angst. Men er der noget at sige til det???

De unge bliver presset fra deres første dag i skolen. De skal lave cv og tænke over, hvad deres fremtid skal fyldes med, job, karriere, og fritid. Jeg ville blive totalt stresset, hvis jeg som lille skulle lære at læse, regne, og klatre i træer samtidigt med, at jeg skulle tænke over, hvad jeg skulle blive til i min voksne alder.

Forleden hentede jeg min mindste søn, som lige er startet i skole. De var i fuld sving med engelsktimen??

ENGELSK - han er lige startet i skolen han kan ikke læse, og skrive. Så skal han lige have engelsk oven i. Det er da svært for mange små at starte i skolen. Jeg husker min tid i skolestarten, med huler og træklatring og intet omkring det faglige.

Men da jeg hentede ham var de som sagt ikke helt færdige med timen. Jeg står i gangen og venter, til min forbavselse kigger jeg op på opslagstavlen, og ser en masse mini-cv der i blandt min egen søns.

Det med stress starter alt for tidligt for de små børn, da jeg læser et par stykker af de her cv, kan jeg læse, at der er en dreng i 6 års alderen, der skal være geolog, jeg tænker et barn i 6 år alderen skal tænke på leg, og ikke sit fremtidige job.

Problemet angst, og stress er også noget de unge slås med, når de skal på deres videregående uddannelser, og deres studier. Jeg bliver træt i hovedet bare ved tanken, om man skal passe studier, og samtidig slås med en presset psyke. Det er dømt til at gå galt for samfundet.

Hvis elever allerede skal begynde at tænke så store beslutninger, er der ikke noget at sige til, at de som voksne bliver stresset.

“Kun de smukke gymnasieelever bliver inviteret med til festen”

Jeg bliver allerede stresset når jeg skal læse hvad de unge studerende skal forholde sig til. De skal være opdateret på de sociale medier, gå i fitness og være hipstere, så kan man godt forholde sig til, at de bliver mentalt presset i skoletiden. De risikerer at blive dumpet på grund af deres udseende, når de går i skole.

Hvis man altid skal være smart i tøjet for at blive accepteret i de sociale sammenhæng i skolen, skal det efter min mening tages op på et lidt højere plan, end der er lige pt.

Jeg forstår ikke, man ikke kan skille det personlige, og det faglige jeg ad. Måske skoleuniformen skal tages op til vurdering igen? Dermed ønsker jeg ikke en skole, hvor vi alle skal være ens og fungere som ligegyldige tomme skaller, men der må da absolut kunne gøres noget ved dette problem.

Det er en farlig cocktail, at de unge skal gå med angst, og stress i så tidlig en alder.

Der vil komme til at gå en masse spildte kompetente mennesker rundt, og blive til ingenting.

“Unge studerende er i dag gået i “se mig”-mode!”

Jeg synes, at det er en syg og total idiotisk måde, at man skal gå i det rigtige tøj og presses helt fra barndommen, med valg om, hvad man skal blive til. Præstationsangst og angst for fremtiden er da langt fra noget unge studerende, burde at bekymre sig om.

Hvis man nu bare har lyst til at være sig, selv skal man så ikke have lov til det, om håret sider til venstre, eller til højre kan da være ligegyldig.

“Du skal nok blive til noget”

Ja gør vi ikke alle det.

Det er en dannelsesrejse fra spæd til slutningen af livet. På en rejse skal man have lov til at drømme og tage sig tid til at tænke over selve livet.

Og gribe de magiske øjeblikke, når man er der.

Stress eller dovenskab??!!

Af Anja Enig, Iben Gundtoft og Jacob Yde Grønbæk

Jeg havde en aftale med en veninde i sidste uge. Vi havde aftalt at mødes på en café i indre by. Jeg kom før min veninde, og da det var koldt at stå ude og vente, gik jeg ind og fandt et bord.

Ved bordet ved siden af sad to unge piger/kvinder, og jeg må nok indrømme, at jeg sad og lyttede, mens jeg lod som om, jeg var optaget af min telefon. De var begge radmagre gespenster i det sidste nye modetøj og havde make-up i hele ansigtet, som om de havde skjult sig bag en maske. Den ene havde langt mørkt hår, der hang løst ned ad hendes ryg, og den anden havde lyst hår, der var sat op i en knold. Om de overhovedet fik noget at spise, er jeg ikke sikker på, men de fik i hvertfald noget, der lugtede som urtte - det var vist noget af det der hotte moderne bubble tea med sjove farver.

Jeg kunne høre, at de snakkede om, at de var meget stressede i forhold til deres uddannelser. Hende med det lange mørke hår var bagud med to afleveringer, hun havde hendes spinning at passe, samt hendes 3 serier i fjernsynet, og så skulle hun også lige mødes med en tredje veninde. Den anden - hende med det lyse hår og knolden, havde noget hun skulle have læst, til pilates og så skulle hun og kæresten også lige i byen både fredag og lørdag.

"Når en mor kalder sit afkom prinsesse, så signalerer hun til både barnet og omverdenen, at her er tale om en pige, der er så enestående, at hun kræver ekstraordinær behandling og særlige forhold. De prinsesser, vores døtre kender, er nemlig dem fra eventyrene. De er tynde, sarte og skabagtige. Altid iført lyserøde kjoler og upraktiske sko. Og så laver de som regel ikke en skid."

Min veninde var stadig ikke kommet, og tankerne fik frit løb:

Stress, hvad fanden er det og hvad er det for et ord. Er stress blevet alle mands eje, eller er der virkelig noget om det? Vi hører og læser konstant om at verden er ved at gå ned på stress. Vores børn er omvandrende nervøse skabninger, der ikke ved hvilket ben de skal stå på. De udstiller sig selv på div sociale medier til skue for alle og enhver. Men hvad er det vi sådan har brug for at vise og ikke mindst bevise for omverdenen. Hvad er det vi skal leve op til? Er der en udbredt perfektionisme i vores samfund? Hvor det er nødvendigt at observere vores artsfællers gøren og laden for at kunne leve op til en vis standard. I bund og grund handler det om et svagt jeg hos mange unge. Der er ikke opbygget den nødvendige modstandskraft til at kunne stå imod. Til at turde gå imod mængden. Nej, vi

skal alle helst standardiseres og passe ind i rammer og normer for at leve op til, hvad vi selv tror er forventninger, for at være "gode" nok. Vi lever i en tid hvor vi er hurtige til at sætte hinanden i bås. Men måske vi i virkeligheden har mere tilfælles end vi går og tror.

"I er nødt til at formidle værdier videre til jeres børn, der handler om, at de ikke behøver at være tjekkede, smukke mennesker med topkarakterer"

Jeg tror måske at grunden til at de unge mennesker føler sig stressede i dag, er fordi at vi som forældre og samfundet stiller for store krav. De unge mennesker skal vælge hvad de vil lave resten af livet, mens de stadig kun er meget unge, det er jo klart at de bliver usikre.

"Skal man virkelig have et livsmål som 14-årig, eller er det ok, hvis man synes, at verden stadig står helt åben?"

I dag får de kun én chance for at vælge det rigtige, for har de taget en uddannelse, kan de ikke tage en ny, de kan kun bygge videre på den de har taget. På 9 ud af 10 af de videregående uddannelser, kræver det et snit på 10 eller derover for at komme ind. Vi - forældrene - vil jo gerne have at de

klarer sig godt både i skolen med høje karakterer, men også at de kan fungere socialt, med mange gode venner. I folkeskolen bliver de unge mennesker pacet til at vælge gymnasiet - ja lærerne ser ligefrem skævt til én, som "bare" vælger en håndværkeruddannelse.

Men gør det egentlig noget, hvis de "bare" ligger i midten, med middelkarakterer? Gør det noget, hvis de "kun" har få, men rigtig gode venner? Gør det noget hvis de ikke alle sammen bliver læger og jurister? Der skal også være nogen til at gøre det almindelige arbejde.

Hvis du vil have mad på bordet, skal der være et sted du kan gå på indkøb, det vil sige der skal være nogen til at sætte varer på plads, sidde ved kassen osv. Når man har fået slæbt alle sine indkøb hjem, bliver der en masse affald, som også skal skaffes af vejen, ergo skal der også være skraldemænd. Når man har spist sin mad, kommer den også ud igen, så der skal også være slamsuger-operatører.

Når der ikke stilles krav til børn og unge, pakkes de ofte ind i vat, og som curlingsten bliver de sendt ud i samfundet med forældrene fejende for deres fødder. Det er i 2017 slet ikke unormalt at forældrene skriver de unges ansøgninger eller laver deres



opgaver til universiteterne og de højere læreanstalter.

Vi har set eksempler på at forældre ringer og klager over en given karakter, eller et jobafslag. Kan alt den overbeskyttelse og hyper omsorg resultere i at børnene bliver mere skrøbelige og opgivende, kan det resultere i, at for mange unge møder et nederlag som det første i mødet med samfundet. Kan det tænkes at de unge simpelthen bare er dovne, da de er vant til at forældrene har gjort det for nemt for dem?

Empatien forsvinder sammen med rynkerne.

Er det fordi vi er kommet op i alderen, at vi har glemt hvordan det var at være ung og skulle vælge retning i livet? Er det fordi samfundet har ændret sig på en række områder? Er det derfor vi ikke har den store forståelse for, hvorfor de unge mennesker er stressede? Teknologien buldrer derudaf og vi ældre kan slet ikke følge med. Produktionen bliver automatiseret og mange mister deres job.

Da vi selv var unge, var der ikke alle de muligheder, som der er i dag. Der var hverken mobiltelefoner eller computere. Vi skulle ikke hele tiden holde øje med hvad vennerne skrev på facebook. Hvis vi ville vide hvad der foregik i den virkelige verden, tog vi vores cykel og kørte på besøg.

Ungdomsgenerationen har en frygt for ikke at slå til

Overvågningsamfundet har nået en pervers drejning. De unge er mere frygtsomme end nogensinde. De har en velbegrundet frygt for, ikke længere at slå til i denne nye og meget vanskelige verden. Sandsynligheden for at leve op til succeskriterierne svinder ind, og de unge reagerer med stress, der dæmpes med smertemedicin og antidepressiva.

De unge bliver patienter - bange for at skille sig ud. Der findes et liv uden for de sociale medier. Vi har brug for et interessant liv, som ikke omhandler kompetencer eller cv. Måske vi bare skulle lære at leve livet med alt det, der følger med.....

Blonde babser og nosseløse narhoveder

Af Torben Linde Mikaelson

Busreklamer for perfekte bryster, smukke supermodeller, stereotype fremstillinger af kvinder som hysteriske, dumme, fastlåste i gammeldags kønsmønstre og kun brugbare på grund af deres smukke ydre og deres hengivenhed til deres mænd er i stor grad det uanfægtede billede af det offentlige rum i Danmark anno 2017. Når det handler om reklamernes udtryk, er det kønsdiskriminerende billede ofte endnu værre.

L'EASYS reklame med den stakkels underspillede mandsperson og den underkuede kone i serien om det helt gennemsnitlige ægtepar og deres tilsyneladende store problemer med deres TV, PC og hvidevarer, som gang på gang løses af L'EASYS produkter, er sammen med Oddsets "der er så meget kvinder ikke forstår" to fremragende eksempler på, hvordan reklamebilledet ser ud i dagens Danmark.

L'EASY spiller på humoren og en ultra-stereotyp fremstilling af et ægtepar i provinsen. Der tales med jysk accent og hustruen i reklamen fremstår underkuet og skal tilsyneladende spørge det mandlige familieoverhoved i hjemmet om lov til at foretage investeringer, når det handler om deres indkøb af disse forbrugsgoder. Hustruen spiller på alle de almindeligt forekommende fordomme om

kvinder som mindre begavede og tyranniseret af "Luffe", som manden i reklamen kaldes. Det er tydeligt at økonomien i familien styres alene af Luffe, som derfor sidder egenrådigt på beslutningen om hvorvidt, der skal bruges af husstandens midler til indkøb af de ovennævnte produkter. I reklamen må "Jeanne" – hustruen, hændervridende indrømme, at hun har bestilt en ny fladskærm uden at spørge om lov og det resulterer i at Luffe, afledt af hustruens selvrådighed, mister koncentrationen, mens han springer på en trampolin (!) og skader lysken og skælder ud på Jeanne, som derved får skylden for skaden. Det hele sat op i et humoristisk perspektiv, hvor modtageren af reklamen skal finde sympati for Luffes tilsyneladende uholdbare situation.

Oddset-reklamen benytter også humor og viser en kvinde, siddende ved en symaskine i umiddelbar nærhed af stuen, hvor der sidder tre mænd og ser fodbold og fodboldkommentatoren er det bærende lydbillede i reklamen. Ud fra det, som kommentatoren siger i tv'et, ser vi tv-billeder som angiveligt skal forestille kvindens forestilling af, hvad der foregår på skærmen, hendes tanke-mønstre så at sige. Kommentatoren benytter tekniske, men for fodboldinteresserede almindelige kendte udtryk,

som -når de tages ud af kontekst som her, lyder bizarre og uden hold i virkeligheden. Humoren i reklamen spiller på, at kvinden ikke kan sætte disse kommentarer i rette kontekst, fordi fodbold er en "mandesport", og hun ikke er intelligent nok til at forstå disse almindelige fodboldudtryk og derfor får nogle, for sporten, helt igennem absurde forestillinger. "Oddset-Janni" – som kvinden i reklamen kendes som, fremstilles i denne reklame som uintelligent og på en barnagtig måde tager billedsproget alt for bogstaveligt.

Men hvordan kan det være at vi Danmark i 2017 overhovedet skal beskæftige os med disse stereotyper og kønsfremstillinger? Svaret er ganske enkelt; Det skal vi, fordi den kønskamp som startede i forrige århundrede stadig ikke er kæmpet, vundet eller afgjort.

Kønskampen, med start i forrige århundrede, fik sin storhedstid cementeret gennem vedtagelse af en årlig international kampdag for kvinder, som siden 1922 har været afholdt den 8. marts i hele verden. Derudover har der siden været flere spæde og halvhjertede forsøg på at fastholde og forsætte kampen, dog uden den folkelige eller politiske opbakning, som er nødvendig for, at det kan lykkes.

Den sidste store kvindebevægelse og kamp for kvinders rettigheder og ligestilling er sket sidst i halvfjerdsene, men blev derefter sat i bero og har ikke været specielt aktiv eller dominerende i debatten siden.

Men internettets indtog, den deraf følgende tilgængelighed og den offentlige trang til at udtrykke sig på de sociale medier, kan være startskuddet til en ny kvindebevægelse med netop den pondus, der skal til for at budskabet afleveres, forstås og omgås rigtigt for sagens skyld.

For at dette, med internettets velsignelse, vil kunne lade sig gøre, vil det kræve at foreninger som beskæftiger sig med ligestilling mellem kønnene får lanceret kampagner, der kan kickstarte dette. Kampagnens indhold og formål, kan man med rette se efter i Danmarks Statistik, som giver masser af bud på, hvor der kan sættes ind.

Det er mere end 100 år siden, at vi i Danmark fik en grundlovsændring som gav ligestilling i forhold til indflydelse i samfundet i form af valgret til kvinder. Der er dog stadig massive problemer som der kan og bør reageres på. Danmarks Statistik har udgivet en folder, "kvinder og mænd i 100 år – fra valgret til ligestilling", som er et indspark til debatten om hvordan

tilstanden er for kvinder, på godt og ondt.

Der er flere områder hvor ændringerne ikke har været store, i hvert fald ikke så store som samfundet burde ønske sig, skriver Danmarks Statistik:

Der er stadig en stor overvægt af mandlige valgte og kandidater til folketingsvalg og antallet af kvinder på disse poster faldende. Mænd tjener stadig væsentligt mere end kvinder i sammenlignelige jobs, faktisk har mænd i gennemsnit en indtægt, der er 26 procent højere end kvinder, på trods af en ligelønslov. Kvinder er bedre til at gennemføre en gymnasial uddannelse, og der er også betragteligt flere kvinder end mænd, der gennemfører en videregående uddannelse.

Der er, som beskrevet i folderen fra Danmarks Statistik altså stadig mange indsatsområder, hvor der kan og bør sættes ind med initiativer, der kan rette op på ligestillingen. Først og fremmest bør der dog hos den enkelte forbruger og borger ske en holdningsændring. Vi skal undlade at tage de førstnævnte reklamer for givet, ligesom det ikke skal være almindeligt forekommende at se let afklædte kvinder reklamere for noget, som absolut intet har til fælles med

Kvindebevægelsen

Iflg. 'Den Store Danske' startede 'Kvindebevægelsen' i Danmark i 1871, med stiftelsen af 'Dansk Kvindesamfund' og der opstod hurtigt flere kvindeorganisationer, bl.a. den radikale 'Kvindelig Fremskridtsforening' der ikke tillod mænd i foreningen.

I slutningen af 1800-tallet blev der dannet tilknytning til arbejderbevægelsen og der kom fokus på kvindernes og familiernes arbejdsvilkår.

Efter en periode med stor diskussion blev der givet delvis stemmeret til kvinder i 1908 og fuld stemmeret i 1915.

Mellemkrigsårene og nazismens fremmarch satte en stopper for arbejdet og landvindingerne kom under pres.

I halvfjerdsene kom der et nyt højpunkt i kvindebevægelsen og estod af kvindefrigørelse som mål og fik betegnelsen 'Rødstrømpebevægelsen' og tusindvis af kvinder blev aktive feminister og tiltrak en stor gruppe unge kvinder til bevægelsen.

Med teknologiens fremskridt og det moderne samfunds indtog gled kvindebevægelsen og rødstrømperne mere og mere ud af offentlighedens interesse og kampen blev mere og mere utydelig.

udstillingen af kvindekroppen at gøre.

Der anes dog en lille politisk bevægelse, som har sit udspring på de sociale medier. Forstået på den måde, at der i dag er blevet kortere fra en (dårlig) reklame til en forbrugerhandling, der kan aflæses spontant og som sætter ringe i vandet.

I skrivende stund er Bianco sko ude i en mindre storm, efter at de har lanceret en ny reklame, hvor budskabet om, at det er dyrere at være kvinde, og ligeløn derfor ikke er nok i sig selv, har indtaget internettet og kommentarsporene med storm. Reklamen viser flere smukke, unge modelkvinder, der gør oprør på forskellige måder, fordi kvinder generelt ikke gør oprør over forskellen på mænd og kvinders løn. I reklamen fortæller en speaker, at kvinder skal gøre oprør over de dyrere frisørregninger, at lingeri er hysterisk meget dyrere end mænds undertøj, det er generelt dyrere at være kvinde end mand. Reklamens speaker siger som et mantra: "Lets set a new goal: Equal pay is no longer enough, because women need more" – (Ligeløn er ikke længere nok, fordi kvinder behøver mere.) Kvindernes oprør i reklamen går ud over ældre, gråhårede mænd i magtfulde positioner, som terroriseres af reklamens unge, smukke modeller, der angriber det som, med et stereotypet billede kan henføres til midaldrende/ældre succesfulde mænd og deres ejendele.

Bianco har gentagne gange forklaret sig med at, der skulle være tale om en karikeret stereotyp og at reklamen skal opfattes humoristisk. På trods af dette er reklamen, -og dens budskab, ikke faldet i så god jord, som hensigten var. Reklamen har fået sit eget såkaldte "hastag", #boykotbianco, og det er, efter internettets logik, et tegn på at skaden er stor og ikke umiddelbart lader sig stoppe, førend der er fundet en løsning, som de vrede forbrugere

kan acceptere. Som regel en tilbage-trækning af reklamen.

Med Bianco som banemand, kan det netop vise sig, at internettets krigere og politisk engagerede personer kan tage denne sag og måske kickstarte denne kampagne om ligestilling for kønnene. Det vil dog kræve, at den politiske og ideologiske kamp for ligestilling mellem kønnene kan realiseres nu, og det er svært at spå om.

Med en nyvalgt Amerikansk præsident, Donald Trump, som tidligere er kendt for at nedgøre kvinder og behandle dem som sexobjekter uden at tage skridt mod at undskylde for dette, ser det ud som om, at tiden ikke er den rette endnu. Der har dog været demonstrationer i USA efter indsættelsen af Donald Trump, men det er i dag ikke til at se tegn på, at denne demonstration for kvinders ligestilling finder energien til at forsætte og den bølge som en sådan ligestillingskampagne kunne ride på, er ikke blevet til meget mere end en lille krusning på overfladen.

Elisabeth Lønkjær Eskildsen skriver i Politiken den 3. april 2014 om en sag om en solbrændt blondine i en reklame, der har været behandlet i Ligebehandlingsnævnet, som valgte at frikende reklamen, da den ifølge Ligebehandlingsnævnet ikke strider imod ligestillingsloven. Til afgørelsen har Ulla Tornemand, næstforkvinde i Dansk Kvindesamfund udtalt: "Det har vist sig, at sexistisk humor ikke er harmløs. Den bidrager til at normalisere en fjendtlig attitude over for kvinder. Jo mere du udsættes for sexistisk humor som i reklamen på bilen, jo mere tolererer du, at diskrimination af kvinder finder sted" og Ulla Tornemand forsætter: "Sexisme og sexistiske jokes bidrager til at fastholde og forstærke begrænsende kønsstereotyper, som forhindrer piger og kvinder i at udvikle deres potentialer og indtage

positioner i samfundet på lige vilkår med mænd".

Det er i sig selv udtalelser, som er svære at være uenig i, dog synes det som om at næstforkvinden i Dansk Kvindesamfund ikke benytter sig af den mulighed, hun har fået til at sætte problemet på dagsordenen i journalistens artikel.

Tornemand burde her, have rettet kritik mod ligebehandlingsnævnets afgørelse og med udgangspunkt i ligestillingsloven have krævet en politisk stillingtagen til en revision af loven, sammen med en kickstart af en kampagne, der skal gøre det synligt for menigmand at der er et problem og et forhold som kræver en stillingtagen.

Hvis ikke der sker handling på emnet fra de eksisterende foreninger og bevægelser kommer vi ikke længere end vi er nået, siden den første folkeafstemning hvor kvinder havde stemmeret i 1916.

"Lighed mellem kønnene frigør ikke kun kvinder men også mænd fra forudindtagede kønsstereotyper." – Emma Watson,

Ægteskab = nymoderne ord for dominans

Af Charlotte Hove Birch

Manden i marken og kvinden i køkkenet, sønnen hjælper faderen med at pløje, mens datteren hjælper moderen med maden. Er det det syn vi skal bruge i opdelingen af vores køn?

I diverse reklamer ser du kvinder enten udstillet som dumme "der er så meget kvinder ikke forstår" eller som en sex-genstand i form af reklame bag på en bus eller varevogn.

Kvinden har lige siden middelalderen været underlagt manden, fordi manden ses som en stærkere person. Det er til dels rigtigt men alligevel ikke helt, for hvis vi kigger på arbejdsmarkedet nu til dags, er der flere kvindelige ledere på toppen end mænd. Dette kan skyldes at hunkønnet er mere organiseret og viljestærk end mændene. Her kommer det evige spørgsmål så; hvorfor ses mænd så som det stærkeste køn? De kan ganske rigtigt løfte flere tunge sandsække end hunkønnet, men ellers står begge køn på lige fod. Vi kan begge stile efter noget og opnå det, eller fejle i forsøget. Dette har intet at gøre med, om

man har en tissekone eller tissemand, det er faktisk totalt irrelevant!

Reklamerne der dømmes kønsstereotyperne

Hvis vi som et eksempel tager denne nutidige reklame fra Oddset: Der er så meget kvinder ikke forstår. Libero

Til en start skal det siges at Libero er både et blemærke og en bestemt taktik for en placeringsspiller i fodbold.

I denne reklame ser vi en gruppe mænd sidde i en typisk dansk stue og se en fodboldkamp i Tv'et mens konen sidder i køkkenet og syr. Da hører vi kommentatoren sige: "det er tydeligt at se de går over til at spille med noget der ligner libero". Dette ser vi, mens at spillerne løber rundt på banen med bleer på for at understøtte joken - det vittige i, hvad der foregår. Konen vender sig om, da hun hører dette og ser forvirret tilbage mod mændene, der sidder i stuen fuldstændigt forgabt i den firkantede skærm som om intet er hændt. Da kommer der en hvid skrift hen over

skærmen hvor der står "Der er så meget kvinder ikke forstår".

Den målgruppe som Oddset prøver at ramme her, er mænd der går meget op i fodbold eller andre bolds sportsgrene. Oddset mener, at de ikke ser det problematiske ved at fremstille denne reklame sådan, da de vægter selve ordspillet i denne, da man ikke tit tænker over at nogle ord kan have dobbeltbetydning, som eks. her med Libero.

Som vi kan se, så bliver der i ordspillet brugt stereotyper og fordomme i reklamen omkring kvindekønnet. Det er ikke i orden.

Lad os kort tage en anden reklame med i spil.

Denne er reklamefilmen for L'EASY: Luffe og Sjanne. Trampolin

Her ser vi de kendte Luffe og Sjanne som er et ægtepar. I denne reklame ser vi hvordan Luffe hopper på trampolien for at se naboens tv, hvor der

selvfølgelig spilles fodbold (en mandeting). Sjanne kommer ud til Luffe og som den praktiske kone, hun er, har hun nu købt et nyt tv til dem. Dette får hendes mand til at hoppe skævt og lande ned i stellet på trampolien med kønsdelende først, hvorefter Luffe tydeligt siger "Forhelved' Sjanne, du suger humøret ud af mig!" dette understøtter denne stereotyp af konen, der aldrig kan gøre det rigtigt, at det er en belastning nogle gange at være gift, det ligefrem suger humøret ud af en.

Målgruppen L'EASY forsøger at opsøge er 25-44 alderen, da det er et ældre ægtepar med gamle kerneværdier, vi møder. Vi ser L'EASY lave andre reklamer med det samme udgangspunkt i Luffe og Sjanne, da ser vi deres hus gammeldags indrettet med retro sofaer og tøj. De drikker deres kaffe præcis kl 15 i rigtige kopper med matchende underkopper til, og sidst men ikke mindst gode danske kajakker til.

Dette prøver konen at ændre på, da hun prøver at købe den nymoderne elektronik. Manden er først imod dette, kommer oftest til skade, når konen bryder nyhederne til ham, men ender altid op med bruge produktet mere end konen selv.

Det som L'EASY vil frem til med denne reklame er, at det gammeldags ikke går i stykker ved at indsætte noget ny moderne i verden. Dette supplerer det bare op. Du skader kun

dig selv ved at fodre din paniske side op over det, i stedet for at tage imod det, forsøge det. De sender også helten ud i form af "Peter" som altid er parat til udsending og løse ægteparrets problemer, dette er selvfølgelig, i reklameånden og kønsstereotypens logik, også en mand.

Lovstridig humor

I henhold til Elisabeth Lønkjær Eskildsens Artikel i Politiken d. 3 april 2014, burde de danske reklameselskaber skamme sig, da de overstræder op til flere forskellige paragraffer i Markedsføringsloven såsom §2, styk 2 som siger: "Der foreligger direkte forskels-



behandling, når en person på grund af køn behandles ringere, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation." sammen med § 8 i samme lov, som siger: "Markedsføring rettet mod børn og unge skal være udformet med særlig hensyntagen til børns og unges naturlige godtroenhed og manglende erfaring og kritiske sans, som bevirker, at de er lette at påvirke og nemme at præge." samt i straffelovens § 232 ved at "uanstændigt forhold der krænker blufærdigheden."

Disse paragraffer er tydeligvis oversat i ovenstående reklamer. Blufærdighedsparagraffen er skrevet som eks. i Elisabeths artikel, hvor rengøringskønnen er gjort til en solbrændt blondine i en pink bh som er ledsaget af en tekst hvorpå der står "Lad ikke en kvinde klare en mands job" dette strider imod §8 i Markedsføringsloven da det tydeligt bliver sagt at børns uskyld ikke må smittes, men denne reklame var trykt på en rengøringsfirma vogn som køre rundt i alle områder. Men alligevel får disse reklamer lov til at florere, uden straf, men dog kan en mand i bar overkrop dømmes for at gå forbi en børnehave da dette er blufærdighedskrænkende.

Der er også nogle retningslinjer, lavet til overholdelse af en god markedsføringsetik herunder indgår der visse krav om at man ikke må udstille det ene køn som mindre begavet, fysiologisk svagere eller mindre egnet til at udføre opgaver end det andet

køn. Disse kønsstereotyper bliver meget tydeligt overskredet i overstående reklamer, selvom dette ikke menes at være hensigten. Men er det nok for højesteretten at disse virksomheder får lov til dette, ved at sige "det med kønssynet var ikke hensigten". For hvis dette er nok ville lovene i Danmark ikke gælde for nogen da vi alle kan finde undskyldninger for at handle og sige som vi vil.

Kønssynet som underholdning

Ifølge Garrido Lora fremstår kvinde og manderollen meget markeret i disse former for reklamer fordi det hjælper til at forstærke reklamens pointe. Dette kan ikke beskrives bedre end hvad vi ser i disse reklamer, her er der ingen tvivl om mandens og kvindens rolle i huset.

Dette viste Joana Vasconcelos også i hendes udstilling i Aros, Århus der blev fremvist d. 14/10 2016-19/02 2017. Denne var kaldet "Textures of life". I denne udstilling havde Joana en installation kaldet Marilyn, 2011. Her ser man en stilet lavet af gryder. Gryderne symboliserer kvinden i køkkenet og stiletten symbolisere hendes seksuelle drift i soveværelset, eller bare kvinden som et sexobjekt. Her danner Joana en dualitet for hver en kvinde, da de hver især har denne kliché-bårne rolle, den almene hverdagskone og luderens i sengen. Hun angriber kvindesynet som vi har i dag. Joana mener, at med denne installation kastrerer hun det mandsdominerende samfund.

Med det her kan du konkludere

Konklusionen bliver dermed, at det bliver besværligt at komme fra, at vi jo nok aldrig kommer fra "kvinderne i køkkenet og manden i marken" altså de traditionelle kønsstereotyper. Reklamerne slipper gentagende gange afsted med at bøje reglerne til deres eget bedste. Det er et reelt problem, da vi i dag påstår, at vi er en moderne-tænkende nation, men dog sidder vi tilsyneladende stadigvæk fast i de gammeldags værdier og syn på det enkelte menneske. Har man en tissekone eller tissemand defineres dette alene, hvem du er, og hvad du er skabt til. Man ser i tidligere tider flere kvinder i institutionerne og flere mænd i håndværkerfaget. Denne holdning var åbenlyst, at nogle jobs ikke var beregnet til kvindens fysiske form og mænds psykiske tilstand.

Hvad kan den almene dansker gøre for at hjælpe denne sygdom af kønsstereotyper til døden? Dette kæmper kvinder såvel som mænd for. Kvinderne ses i håndværkerfaget og mændene ses i intuitionerne. Vi forsøger hver dag i det danske land at ændre denne rundkørsel som vi sidder så jammerligt fast i, men vores tv vender os ryggen. Hvis reklamebureauerne ser det humoristiske i kønssynet så er konsekvenserne ligegyldige, og for ikke at glemme det tilforladelige i forhold til det danske retssystem.

En fjer bliver let til fem brune høns

Af Julie Schouboe, Andrea Henze og Elena Tkachenko Jonassen

Hvorfor har vi fordomme, når de oftest er roden til meget ondt? Hvor kommer fordommene fra? Hvem er egentlig ansvarlig? Og er det negativt at have fordomme?

I en dunkel undergrunds metro i Paris sidder to mænd. Den ene er mørk i huden, har mørkt krøllet hår og læser en arabisk avis. På gruppen af sæder overfor, opdelt af mellemgangen, sidder en anden fyr og skuler tilbage. Hængende om halsen har han en kæde, hvori der sidder et vedhæng. Han tager bevidst vedhængen op ad t-shirten, så det nu hænger udenpå, og viser tydeligt araberens, vedhængets religiøse betydning, der forestiller [Davidsstjernen](#). Han er jøde. Araberen må antagelig være muslim. Fire skallede læderklædte mænd afbryder deres intense øjenkontakt, da de sætter sig i samme sæde gruppe som den mørkhåret araber. Atmosfæren er truende og den ene mand har tatoveret [jernkorset](#) bag på sin kronragede hvide nakke. Han tager en spraydåse op, og tegner et stort sort [hagekors](#) på bagsiden af araberens avis. De må være nazister.

Ordforklaring:

[Davids stjernen](#): i dag opfattes den sekskantede stjerne som et jødisk symbol.

[Jernkorset](#): er et tysk kors der blev

brugt af militæret, og blev udleveret i krigstider som f.eks. 2. Verdenskrig. I dag forbindes det med nasisme. [Hagekors](#): Svastika er det oprindelige navn for symbolet, men knyttes i dag til nazister, som derefter er blevet gjort forbudt i flere vestlige lande.

Kortfilmen Strangers (2003) illustrerer på 7 minutter, sammenblandingen af evig strid mellem religioner, fordomme og dertil deres ubegrundede had.

Fordomme findes i adskillige afskyninger. Prøv f.eks. at forestille dig, du ser en ung mor, der kommer travende afsted med sin barnevogn og en LM smøg i mundvigen, eller du er i biografen med dine venner, og ved siden af jer, sidder en mand helt alene. Hvad tænker du som udgangspunkt? Eller en dansk mand der smager af få dates, er kvabset og har en halv bøvet tøjstil, som holder en smuk, yngre asiatisk kvinde i hånden. Skabes der nu ikke de første umiddelbare billeder i dit hovedet, som er en forudindtaget holdning til vedkommende - eller rettere en spinkel fordom.

Disse fordomme forklædt som uskyldige førstehåndsindtryk er dog forholdsvis harmløse, men dem der fylder negativt i medieme for tiden, er vestens møde med islam, som dertil bidrager til retorikken "os" og "dem".

Altså vi bruger fordommene til at skabe et tilhørsforhold til en bestemt gruppe - noget vi kan nikke genkendende til, samtidig med at vi distancerer os fra en anden gruppe, som vi slet ikke har kendskab til. Det skaber en kløft mellem "os" og "dem", som i virkeligheden bare burde hedde "vi" - mennesker.

En dansk kvinde med typisk udseende?

Danske Lea har lyst hår, blå øjne og udseendemæssigt går under kategorien typisk dansk. Hun har oplevet gentagne gange, hvordan det føles at blive kigget på, når hun går på gaden hånd i hånd med sin kæreste, der har udenlandske rødder. Hun fortæller det selv som værende utroligt frustrerende, ubehageligt og meget fordømmende. Hendes venner og veninder spørger tit ind til forholdet mellem dem, hvor de primært hæfter sig ved kærestens religion, som bekymrende udtrykkes "nu konverterer du ikke om?" eller "nu begynder du ikke at gå med tørklæde vel?" Til det svarer Lea: "jamen hvad så om jeg gik med tørklæde, ville det have nogen betydning om jeg gjorde det eller ej? Hvilken relevans har det?". Lea nævner selv, at hun synes det er ærgerligt, at de baserer deres viden ud fra, hvad hun selv beskriver som et forvrænget medieskabt billede af islam, og ikke



har en reel baggrundsviden, som i stedet skaber en dialog. Udover selv at være offer for generaliseringen, oplever hendes kæreste også at stå for skud for folks fordomsfulde kommentarer grundet hans mørke hud og sorte hår, som stammer fra hans fars udenlandske herkomst. "Hvis han kommer i Netto efter en løbetur i joggingtøj, kan folk finde på at stille sig over til en anden kasse eller rent faktisk komme med nogle uhøflige kommentar til ham. Men tværtimod hvis han kommer gående iklædt sin arbejdsuniform, mødes han med respekt og tillid, og hudfarven spiller pludselige ingen rolle". Han oplever altså jævnligt, at blive dømt ud fra andres forestilling om hvem han er pga. hans udenlandske udseende. Så kan man så undre sig, hvor folks forudindtagede holdning stammer fra?

Medieskabt billede af muslimer forvrænger virkeligheden

Vi ser i større og større omfang, at medieme overdramatisere handlinger, som er begået af muslimer uden helt reelt, at have et rigtig grundlag eller

viden der gavner situationen yderligere. Hvis en med mellemstlig baggrund begår en kriminel handling, som sendes i tv bliver personens handling oftest omtalt som terror, og underforstået med et religiøst formål, der knyttes til Islam. Hvis den samme kriminelle hændelse var sket, men gjort af en europæer, bliver personen i stedet omtalt som psykisk syg, altså en handling som pludselig er ubevidst og ubegrundet. Dette ovenstående scenarie af "race-stereotyper" lægger fundamentet for fordommene, og brugen af disse karikaturer bruges hyppigt i nyhederne. Men tænk hvis situationen var omvendt? At europæeren var den mulige terrorist? Eller at personen fra Mellemøsten måske ikke var muslim, men kristen?

Terror: <http://ordnet.dk/ddo/ord-bog?query=terror> (trusler om) volds handlinger som nogen iværksætter for at sprede skræk og frygt i en befolkning eller for at få visse krav opfyldt, i den hensigt at fremme et bestemt politisk eller religiøst mål

Et rigtig godt eksempel på misinformation fra mediernes side, er en skudepisode i Canada. Omkring 1. februar 2017. Der blev 6 dræbt og 5 såret i en moské i byen Quebec. Politiet anholder en nordvest afrikansk mand for terrorhandlingen, som senere viser sig, at være ham, der ringede efter alarmcentralen for hjælp, og havde intet med sagen at gøre udover dette. Anholdelsen af den afrikanske mand bliver i mellemtiden omtalt med stor stil i nyhederne på tv-kanalen Fox News og tweetet utallige gange. Efterforskningen viser senere hen, at en canadisk-fransk mand på 27 år står bag den såkaldte terrorhandling. Den ansvarlige nyhedskanal modtager et brev herom, at de har fejlinformeret seerne, men vælger ikke at lave Breaking News og benytte muligheden for, at fortælle den rigtige hændelse. I stedet sletter de blot deres Tweet, hvor de efterfølgende lader som ingenting.

Evt. en overskrift

Ud over de daglige nyheder har de danske mediehuse enkelte gange taget ansvar for deres indhold, og lavet oplysende dokumentarer, som går helt ind til benet omkring, hvordan det er at være født muslim eller det, at være konvertit - altså hvad det vil sige at skifte religion. Et relevant program

“Når naboens datter bliver muslim” som kørte i år 2017, handler om nogle kvinder, der konverterer til Islam. Alle pigerne er danskere, men har selv fundet ud af, at de ønskede at konvertere, fordi de bl.a. ikke kunne finde sig selv mere. De var begyndt at drikke, gå meget i byen og tage stoffer. Religionen bruger de derfor som en guide til et bedre og sundere liv. Derudover har DR også lavet et program “Muslimske pigers dagbog”, som er en selfie-dokumentar på 5 afsnit, hvor pigerne i programmet er udstyret med en iPhone, som de optager sig selv og deres hverdag med. Disse programmer er medvirkende til at skabe et mere nuanceret billede af den medieudsatte religion, Islam.

Islam i runde tal

23% (1,6 milliarder) af verdens befolkning er muslimer, hvilket vil sige at dette er den andenstørste religion på verdensplan. I Danmark befinder der sig ca. 264.000 muslimer ud af 5.749.000 af den danske befolkning.

Islam er estimeret til at være den størst voksende religion i verden på nuværende tidspunkt. Så hvis det tal skulle bruges i praksis, og alle muslimer efter sigende skulle være terrori-

ster, så ville der på intet tidspunkt være fred på jorden - groft sagt. Man kan muligvis sammenligne forfølgelsen af muslimer med 2. Verdenskrig for at tydeliggøre den retning fordommene tager os hen imod. Dengang var det jøderne der stod for skud - en religion som man ikke kunne acceptere. Adolf Hitler mente at de andre racer var roden til alt ondt og, at det kun var de hvide, den ariske race, der måtte være på jorden. Derfor stod han i fronten for at slå 6.000.000 jøder ihjel, med den simple metode, at skabe splid mellem befolkningen, og forvrænge billedet af jøderne til noget negativt der vendte de ikke-jødiske imod de jødiske.

En terrorist: En person der anvender terror for at fremme et bestemt politisk eller religiøst mål, ofte som medlem af en organisation (<http://ordnet.dk/ddo/ordbog?aselect=terrorist&query=terrorist>)

Lære om og af hinandens forskellighed

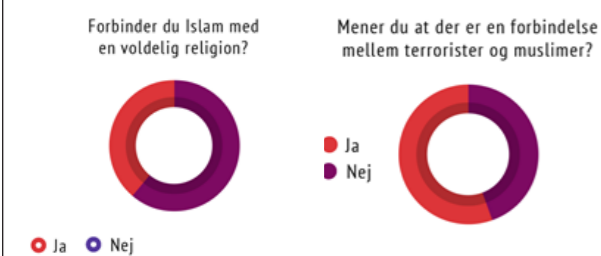
Vi må derfor snart indse, at vi i dag lever i et multikulturelt samfund, hvor forskellige religioner og kulturer mødes på tværs i vores hverdage - en tendens, der ikke kan forhindres. Så den situation vi står i dag med gene-

ralisering, de opbyggede fordomme og dertil vores ubegrundet had, er årsagen bag: uvidenhed og manglende indsigt i vores medmenneskers forhistorie.

Altså de generelle forskelle skal vi lære at acceptere - om vi forstår dem eller ej. Tilbage til retorikken “vi”, og ikke “dem”. Det er derfor vigtigt, at der sættes større fokus på, at vi lærer hinandens forskelle bedre at kende. Allerede fra barnsben, er det en nødvendighed at få indlært, at vi er mennesker der bærer forskellige symboler, historier, erfaringer, og at vi alle har forskellige forståelser for, hvad vi synes der er rigtigt og forkert. Men at det ikke giver os anledning til, at pege andre ud på baggrund af antagelser - fordomme.

Derudover har medierne især et stort ansvar for, at være troværdige - at deres historier baserer sig på fakta og kritisk journalistik. Ligeledes har vi, som modtagere, også et ansvar for at have et filter og være skeptiske imod de informationer, vi bombarderes med hver dag. Det kan hjælpe os med at forebygge generaliseringer og alle de negative holdninger, samt at det kan forhåbentligt lære os at give plads til noget nyt i vores liv.

Her er halvdelen eller over halvdelen overbevist om, at islam er voldelig og forbundet til terrorisme:



Her er over halvdelen overbevist om at medierne skaber dette negative billede hos dem, som netop pointerer mediernes ansvar for vores opfattelse af Islam:



Tomhed kan fyldes op

Af Janni Primdahl

Her præsenteres to digte, der omhandler kærestesorger og skilsmisse. Det første digt “Den nye ejer” er skrevet af Tove Ditlevsen 1955. Digtet er et udpluk af digtsamlingen “Kvindesind”. Tove Ditlevsen er en af de digtere, der har formået at ramme et bredt publikum. Hendes digte/tekster er blandt andet kendt som de sangtekster Anne Linnet. Digtene handler om forelskelse, kærlighed og mor/barn forhold.

Det andet digt “Kærestesorger kan ikke klippes af” af Lone Hørslev, er af nyere tid. Hun er født i 1974 og debuterede i 2001. Digtet er fra hendes digtsamling “La’ os” 2012. Lone skrivestil er meget direkte, hun benævner selv at hun pakker tingene UD -ikke IND, hun siger tingene som de er.

“Den nye ejer” af Tove Ditlevsen digter er fra Kvindesind 1955.

“Den nye ejer” er et episk digt, der beretter om et bestemt handlingsforløb i en kvindes liv. Digtet er bygget op i fem strofer med fire vers i hver. Hver strofe er skrevet kort og præcist, hver vers slutter med krydsrim (A B A B) Hvilket gør digtet flydende at læse med en god rytme der giver en suggestiv effekt. Digtet har et naturligt handlingsforløb, den starter med et negativt udsagn, som

så ændrer sig til en positiv slutning. Der er brugt triste og negative ord som “tømt”, “gamle klager”, “luvslidt” og “skænderi” undervejs tilføres digtet nogle positive ord som “let”, “fuldbragt” og “nye” men det giver aldrig digtet den helt fulde glæde. Der hviler hele vejen en dyster stemning over teksten. Klimaks er det sidste vers, hvor Jeg’et hvisker den nye ejers navn.

Digtet rummer kun få metaforer, og slutter af med en sammenligning. I første strofe møder vi “gamle klager” og “forslidte ord” = de beklagelser og uenigheder parret har haft i tidens løb, som er blevet brugt gentagende gange. I anden strofe findes verset “luvslidt er vanens lille grå tyran” her er slidte vaner fået personlige egenskaber som en “grå tyran” (Personifikation) Den “grå” farve symboliserer noget dystert og trist. Tredje strofe byder på skænderier, der er så følsomme at de beskrives som “blottet som en nerve i en tand”. I fjerde strofe er det abstrakte ord “nederlag” blevet tilegnet evnen til at blive gemt ned og forsegle = “et nederlag er fuldbragt og forseget og gemt ned”. Tredje vers i denne strofe er stjerner besjælet med evnen til at synke = “-og alle stjerner synker” og “en dag” som rummer personifikation,



Tove Ditlevsen, Tove Irma Margit Ditlevsen, 14.12.1917-7.3.1976, dansk forfatter. Tove Ditlevsen betragtede sig fortrinsvis som lyriker og var dybt forankret i den danske lyriktradition. Billedet er fra hendes udgivelse i 1939, “Pigesind”

evnen til at kunne “vente”. I femte og sidste strofe, tredje vers, sammenligner digteren jeg’ets sjæl og legeme med en bolig = “jeg er en bolig”, som kan forlades og der kan flytte en ny ejer ind. I denne strofe findes der en kontrast mellem sætningen “jeg savner ingenting” modsiger “begræder jeg, at der er intet savn”

Udviklingen i digtet kan fortolkes således, at jeg’ets kæreste er gået fra hende, og hun føler sig fri for alle skænderier og uoverensstemmelser. Hun lader som om, det var en drøm,

der nu er tilendebragt og ønsker at glemme det. Det var et uværdigt liv de førte for dem begge, forholdet var fyldt med dårlige vaner og det sled hårdt på deres forhold. De vidste begge at de var mere værd, men blev alt for længe sammen i et forhold uden mening. De havde ingen fælles interesser og mål med forholdet.

Til sidst var de ikke engang i stand til at skændes. Uanset hvem der sagde hvad, blev det opfattet direkte og pinefuld. Det var kun en befrielse at blive skilt. Nu da de er gået fra hinanden føler hun at det er et nederlag, at de ikke kunne få forholdet til at fungere. Hun mener at det er det er "fuldbragt", det kan altså ikke blive værre. Nu har hun accepteret at det er sådan det er, hun har givet slip og besluttet sig for at komme videre. Hun frygter dog at føle sig alene den kommende tid, hvor ensomheden kan komme snigende. Hun savner "ingen-ting", med dette mener hun at hun ikke savner ham og deres forhold. Denne nat har hun dårlig samvittighed over, at hun ikke savner ham, og er glad for at de har brudt op. Hun føler sig tom og forladt, og ønsker snart at der vil komme en ny kærlighed ind i hendes liv = jeg'ets bolig.

Digteren formår at give læseren en beskrivelse af en hverdagssituation, de fleste mennesker kan nikke genkendende til. Hun tager et sårbart emne op, og gør det levende i dette digt. Hun kommer godt omkring de forskellige følelsesmæssige problemstillinger, man kan komme ud for i sådan en situation. Forfatteren ønsker at viderebringe budskabet om, at turde være stærk og løsrive sig fra det kendte, og turde stå på egne ben. At forhold kan visne og dø, men at det

åbner op for noget nyt. Digtet handler om at acceptere livets tilstand og handle derpå.

Til sammenligning er Lone Hørslevs digt mere kompliceret at læse og forstå, det kræver mere af læseren at fortolke digterens budskab. Digtet er lyrisk, det beskriver en her og nu situation om en persons tanker og sindsstemning. Der findes antydninger allitterationer i indledningen, eks. siger, forskeren, selv, ekstreme, søer, isen, Der ud over er der ingen fast rytme og rim. Alle vers har individuelle antal stavelser og der er ingen umiddelbar fast struktur. Men kikker man dybere ind i teksten, finder man en suggestiv effekt. For at få læseren med, er næsten hver strofe afbrudt af linjeskift, derved er læseren "nødsaget" til at fortsætte læsningen. Eks. "Jeg tænker på – linjeskift- de børneorm..". Læseren drages længere og længere ind i digtet. Der er kun få metaforer og billedsprog. Eks. "børneorm" der symboliserer en sygdom der kan fjernes med en "pille". "Bagage" er et billede på de ord, oplevelser, og hændelser der er sket i forholdet. "solen hænger" er en personifikation, hvor solen kan hænge.

Digtet er udført i en lav stil med et meget dagligdags sprog, en tankestrøm af ord der for lov at flyde frit. Det er brugt mange ufuldstændige sætninger f.eks. "levende dyr" og "en fugl synger". I modsætning til jeg'et i det forrige digt er denne person slet ikke afklaret med situationen. Jeg'et befinder sig i dyb fortvivelse, og lader sig mærke af en masse udefra påvirkninger. Naboen der telefonerer, atikkel fra en avis, nyheder i radioen og en kvinde han kan se i en lejlighed overfor. Jeg'et flytter fokus fra sig selv

og fester sig i andre ting. Hovedpersonen sammenligner kærestesorgen med børneorm, noget der bor inden i DIG. Forskellen er bare at børneorm kan klares med en pille, og det kan kærestesorg ikke. Kærestesorg kan man ikke bare lige fjerne "Kærestesorg kan ikke klippes af".

De to digte kan perspektiveres til Karin-Lisbeth's digte om skilsmisse og kærestesorg. Eks dette digt:

At være så nær
At være så nær
og alligevel så fjern.
At leve tæt sammen
hver eneste dag, er svært.
Der er kun meget få bånd tilbage.
De er som spindelvæv.
Det er så skrøbeligt.
Hvis det går bare, lidt skævt,
Så brister det og kan ikke repareres.
At leve så nær
og
alligevel så fjernt.

Dette digt er smukt skrevet og har en anden form end de to digte, der her er analyseret. Som de to andre digte, beskriver dette digt en tilstand lige før bruddet. Emnet er noget vi alle kan spejle os i. De fleste mennesker har prøvet at gennemleve et brud, og de følelser der følger i kølvandet. Emnet er meget bredt, og det er brugt i et utal af tekster. Læseren kan bruge digtene til at gennemleve og bearbejde egne sorger. Digtene kan få læseren til at se problematikken i et andet perspektiv, eller bruge de genkendende følelser til helbredelse af et knust hjerte. Digte er brugbart for os alle, vi skal bare lære at bruge dem.

Kærestesorger- den mørke side af kærligheden

Af Kim Have

Kan kærestesorger virkelig bare klippes af? Kan kærligheden bare få en ny ejer? Er verden så enkel? Kærligheden kan være svær at sætte ord på, men alligevel er mennesker gennem tiden blevet draget af den, fordi den kan gøre os glade, skøre og lykkelige på en og samme tid. Mange mennesker, digtere og poeter, har forsøgt at sætte ord på kærligheden - den mørke side af kærligheden - kærestesorger. Måske er digte som genre oprindelig opstået som et forsøg på at sætte ord på kærligheden. Det er vel det, digte kan, de kan skabe en følelse af noget, uden at det rent faktisk skrives med ord, altså noget underforstået, eller er kærligheden i sidste ende bare en mekanisme, der får os til at formere os og stifte familie. Digte er ofte fulde af konnotationer, medbetydninger, der trækker tråde til digterens og læserens eget liv. Det er dog lykkes for nogle få, at komme i nærheden af, at kunne beskrive det. Det sker bl.a. i digtet "Den nye ejer" skrevet af Tove Ditlevsen. Digtet "Den nye ejer" skrevet af Tove Ditlevsen, kommer fra digtsamlingen "Kvindesind" udgivet i 1955. Digtet er på fem strofer med 4 verselinjer i hver. Her møder vi en kvinde, der lider af ulykkelig kærlighed. I første strofe beskriver hun en situation, hvor kæresten er gået, og hun

føler sig tom inden i. De har været igennem mange og opslidende skænderier, det følelses nu kun som en drøm, som tomme tanker, og er noget hun bare helst vil glemme. "og der gror ingen tanker i dets spor". I anden strofe lægger Ditlevsen vægt på, at man ikke skal blive sammen for enhver pris, og at det let bare bliver vanens magt at blive sammen "Luvslidt er vanens lille grå tyrann". De blev dog sammen, men uden at de havde en fælles fremtid sammen. I tredje strofe er facaden ved at smuldre, de er begge to ved at give op, det hele kommer pludselig tæt på og bliver nærværende "-da hver en sårbar plet lå blottet som en nerve i en tand". De er nu nået til et punkt, hvor det, at gå fra hinanden føles, som den nemmeste og eneste løsning.

Nu er bruddet tilvejebragt i strofe fire, et led i kærlighedens lænke er brudt. Natten er forbi og det er ved at blive dag "-og alle stjerner synker mod en dag". Det eneste, hun har i vente, er tomheden og ensomheden. I sidste strofe føler hun en tomhed over, at hun efter bruddet ikke savner sin mand, hun er en bolig, et tomt hus, nærmest som et hylster, hvor indholdet er væk. Hun er pludselig blevet rodløs, men er snart klar til et

nyt forhold, "snart hvisker jeg den nye ejers navn." Når man kigger på digtets opbygning, ser man hurtigt, at det er bygget op af et krydsrim (AB, AB). Hvor det sidste ord i 1 verselinje rimer med sidste ord i 3 verselinje, og sidste ord i 2 verselinje rimer med sidste ord i 4 verselinje. Hver strofe har ensartet verselinjer hvad angår antallet af stavelser, (10) hvilket også giver en rytmik, så digtet kan synges. Digtet er traditionelt i sin struktur med sin faste form og brug af klangfigurer modsat digtet af Lone Hørslev "Kærestesorg kan ikke klippes af", som er med i digtsamlingen "La os" i 2012. Her møder vi et modernistisk digt i sin struktur og form, digtet er sat sammen nærmest som en lang tekst uden rim og ens stavelser. Der er dog et vist drive i form af allitterationer, der giver digtet en rytme som f.eks. "Der er liv over alt, siger forskeren i radioen, selv i ekstreme miljøer som nu i de her søer under isen." Det giver en suggestiv effekt, så man trækkes med ind i tekstens univers. Digtet af Lone Hørslev "Kærestesorg kan ikke klippes af" handler ligesom digtet "Den nye ejer" skrevet af Tove Ditlevsen om kærestesorger. Det er tydeligt, at begge kvinder er eller har været ramt af ulykkelig

kærlighed, hvilket ses på den intense og inderlig måde, digtene er skrevet på. Hørslev skriver f.eks. "Pigen klipper sit hår" og "solen hænger." I det hele taget skriver Hørslev i et mere markant sprog, hvor det er følelserne i nuet, dagligdagen og verden omkring hende, der præger digtet. Hvorimod digtet af Ditlevsen foregår over længere tid og bærer præg af dybe smerter og tanker. Digtet forholder sig mere til de intense kvaler kærestesorger giver. Ditlevsen inddrager ikke på samme måde de mennesker og ting, der omgiver hende. Det betyder ikke at digtet af Hørslev mangler intensitet og dybde, men det er bygget mere på en desperat her og nu følelse, hvor alle hendes sanser er i alarmberedskab.

Når man kigger på billedsproget, ser man hurtigt, at Ditlevsen bruger det i alle hendes strofer, første strofe "der gror ingen tanker i dets spor", anden strofe "luvslied er vanens lille grå tyrant", tredje strofe "da hver en sårbar plet lå blottet som en nerve i en tand", fjerde strofe "og alle stjerner synker mod en dag" og femte strofe "jeg er en bolig, nogen har forladt". Det viser at Ditlevsen er i stand til at skabe en original sproglig kraft, der dog føles let forståelige. Billedsproget er selve essensen i det digte kan, nemlig det at skabe følelser og stemning, og det gør, at en metafor tit kan sige mere end det 50 ord kan som f.eks. "luvslied er vanens lille grå tyrant". Skulle man forklare det, ville man skulle bruge adskillige ord. Fordi der her ligger en hel livsskabne, der er blevet kvalt og afsporet. Ser man på digtet af Hørslev, er det

kun til sidst i digtet hun bruger lidt billedsprog som "Kærestesorg kan ikke klippes af." og "Vi forsøger vel alle at befri os fra uønsket bagage. Grunden til, at man ikke ser så meget billedsprog i Hørslevs digt, er nok at hun skriver i et mere ligetil og hverdagsagtigt sprog nærmest som en slags knækprosa, der får kompositionen i digtet til at ligne en novelle i stedet for den mere velkendte gamle traditionelle form for digte. Det gør, at læseren får et indtryk af splittelse, og hun har svært ved at leve med sig selv, alt minder og drager hende tilbage til kærestesorger, hun kan simpelt hen ikke fjerne fokus fra de indre tanker og den frustration, hun befinder sig i, på trods af, at hun prøver at lede sine tanker væk fra denne ulykkelige sindstilstand. Det er tydeligt, at de ting som drager hende, og som hun ikke kan fravige, er ting, som hun forbinder med kærlighed, kvindelighed og sensualitet så som hår, kærester og onani, det minder alt sammen om det savn, hun føler, det er en ond spiral, der fastlåser hende. I digtet af Ditlevsen, er det derimod mere afklarede tanker, der præger digtet selv om sorgen er stor. Det er tydeligt, at det er et forhold og ikke bare er en betagelse eller en forelskelse, det handler om. Det hun står tilbage med efter bruddet, er følelsen af, at de skulle have gået fra hinanden noget før. Godt nok er der blevet tomt, men hun føler sig på en eller anden måde lettet over, at det er overstået og glæder sig allerede til, at hun skal have et nyt forhold. Det er let at perspektivere Ditlevsens digt til Anne Linnets fortolkninger af Ditlevsens digte på albummet "Kvin-

desind" i 1977. I den tid vi befinder os i nu, bliver der nok lyttet til flere sange om ulykkelig kærlighed end der bliver læst digte. Når folk har kærestesorger, prøver de at finde trøst i andres sorg og identificere sig med sine egne følelser. En kendt dansk kærligheds-sang er fra "Anne Linnet Band" "Det er ikke det du siger" - Det er en ung Sanne Salomonsen, der synger den, men sangen er faktisk skrevet af Anne Linnet. Sanne viser sig her som en stærk og troværdig fortolker, for hun gør andres ord til sine egne. Man skal nok kunne genkalde sig smerten for at kunne synge den sådan. Vi kan i hvert fald mærke, at hun er blevet trådt på. Der kan også nævnes sange som "Someone Like You" af Adele og "All By Myself" af Eric Carmen. Selv om de sidste to sange ikke er danske, har de dog det til fælles, at de nemt kan komme til at koste et årsforbrug af køkkenruller at lytte til dem. De har også den egenskab, at de kan fremkalde en følelsedybde, der er så hjerteskræende at ens egne kærestesorger føles lettere. Så her har vi med kunstnere, at gøre, der alle formår at sætte ord på noget, der kan forekomme meget svært. Som Vagn Steen så smukt udtrykte det "Den der fanger fuglen, fanger ikke fuglens flugt" man kan godt føle kærligheden, men den og alle ord bliver let flygtige i forhold til at beskrive det. Men en ting er sikkert; kærestesorger, den mørke side af kærligheden er interessant at arbejde med i det kunstneriske univers og har almen menneskelig betydning.

Verden skal dreje rundt om mig, kun mig!

Af Mathilde Menander

Nutidens unge klager over at ungdomsuddannelserne giver dem stress, præstationsangst og angst om fremtiden. Hvis man ikke er den bedste socialt og fagligt, er man ikke god nok og kan ikke være en del af fremtidens gode selskab. Nutidens ungdomsgeneration er opdraget til at skulle have en mening og et valg om, ja alting! Er det det, som nu ubevidst kommer bag på dem? At resten af verden ikke kan tage evigt hensyn til at behandle den enkelte som unik og stå på spring for alle behov, som forældrene i bedste mening har gjort i opvæksten.

"Se mig"-moden

Problematikken er blevet mere markant de seneste år, og den har tit været oppe at vende i medierne, tv'et, politiske debatter og på de sociale medier. En gymnasieelev ved navn Olivia Junget, skrev i 2013 en artikel til Politiken med overskriften: "Min generation har angst". Hendes artikel starter kort og i dyster stil med sætningen: *Der er noget galt. O. Jungets hovedaugmenter om at hendes generation er på autopilot, begrundet hun med: Vi er ikke tilstede i nutiden, men vores fly suser alligevel derudad. Vi har præstationsangst og angst for fremtiden, en cocktail, der ikke er rar. O. Junget mener at årsagen til deres bekymrende angst og stress, grunder i*

spørgsmål som: *Hvem er jeg? Og Er jeg dygtig nok?* "Vi" har alt for mange valgmuligheder, og de skal vælge ud fra verdens største katalog, om hvem de gerne vil være. Alt denne personlighedsstress og angsten for ikke at kunne være med på "Se mig"-moden.

Mener O. Junget har en stor konsekvens for deres præsentation i ungdomsuddannelserne. *Jeg har angst. Angst i flere lag, og det stresser mig* -At hendes drømme om fremtiden kan risikere af briste, hvis hun ikke præsterer og får rigtig gode karakterer.



O. Junget tilføjer til hendes belæg: *Det har jeg hørt flere af mine medstuderende berette.*

O. Junget mener, at en oplagt løsnings på denne problematik vil være, at læreren har flere samtaler med den enkelte elev da: *Vi lærer ikke ens, vi ser ikke ens ud, og vi oplever ikke stress ens.* Dog fordrejer hun sin artikel ved at slutte den af med: *Så vi må vel bare lære at acceptere hinandens finurligheder og vores angst. Eller hvad?*

Stop lige en halv

Gitte Meyer har skrevet en kort tekst til Information den 20 januar 2014, om forskellen på fagligt og socialt pres.

Hvor hun sætter fokus på, at der er stor forskel på fagligt og social pres, og at de unges stress ikke skyldes ungdomsuddannelserne: *Det drejer sig om socialt, ikke om fagligt pres.* G. Meyer skriver, at det de unge føler sig pressede af, er at de skal *eksponere sig, sælge sig, iscenesætte sig, føre sig frem, opnå prestige, være på, netværke og blive synlig.* Det er nærmest blevet en samfundsnorm, at man skal være inde og være i toppen: *Det er ikke sært, hvis mange har det dårligt.* G. Meyer mener, at denne form for pres ikke drejer sig om fagligt pres, for hendes definition af fagligt pres er nemlig det at vide, kunne- eller yde noget. Hun tilføjer dog til sidst, at der selvfølgelig nok er sammenhænge. Men at sænke de faglige krav vil ikke løse problematikken hos de pressede og stressede unge.

Så O. Jungets og de andre unges stress og angst på ungdomsuddannelserne, grunder nok mest i ikke at kunne være med på "Se mig"-moden, og problemet skal nok ikke løse ved faglige samtaler med læreren. Hvordan skal denne problematik så tackles, og hvordan er generationen blevet som den er?

En forglemt udvikling?

Hvis vi kigger nærmere på nutidens

generation, og hvordan den er blevet som den er, må vi gå helt tilbage i historien og starte med generation Baby-Boomers. Denne årgang dækker over de fødte fra 1940'erne, til start 1960'erne. Dengang var det ikke unormalt at have flere søskende, end der kan tælles på en hånd. Børnene blev opdraget meget frit og med en underbevidst forståelse af, at man sagtens kan nyde uden at yde. Det kulturelle fokus var dengang karrieren, solidaritet, idealismen og ungdomspolemikken omkring opgøret mod fortidens undertrykte autoritære traditioner.

Det fører os så videre til generation X der er den store årgang, som er født midt i 1960'erne, til sidst i 1970'erne. Denne årgang var præget af, at mor og far var en del af det ungdomspolitiske opgør i 1960'erne, og at de nu begge havde travlt med at arbejde uden for hjemmets fire vægge. Derfor blev generation X sendt i institution. Det kulturelle fokus var her individet, lokale fællesskaber, forskellighed, tv og socialrealisme i film.

Nu er vi nået til generation Y, som er født sidst i 70'erne, til slutningen af 80'erne. De var meget efterspurgt, da de var en lille årgang, og de er derfor vokset op i troen om at alt er muligt. Det udløser så krav på forklaringen fra generationens side om, hvorfor de skal gøre det, der bliver bedt om. Der skal være en mening om tingene, ellers er de ligegyldige. Denne generation er også opvokset med telefoner, computer og det er være online. Så det kulturelle fokus var dengang netværket, mig selv og kommunikation.

Så hvis vi ser konkluderende og generaliserende på disse generationer, vil det sige, at barnet som er vokset op i Baby Boomers tiden har følt sig overset af alle sine andre søskende, men stadig med et selvværds boost om, at man sagtens kan leve idealistisk. Så Baby boomerens barn gene-

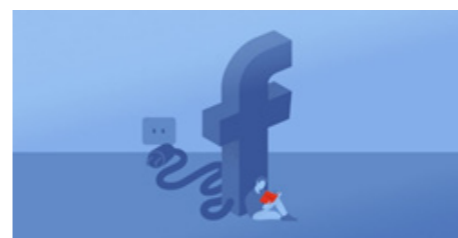
ration X, vokser op med lidt færre søskende, men med forældre som har travlt med behovet om at realisere sig og føle sig mere unik som enkelt menneske. Barnet generation X har derfor stadig følt sig overset og venter på at blive voksen så muligheden for selv, at leve individuelt og idealistisk er muligt. Generations X's barn generation Y vokser op med endnu færre søskende, og i en meget idealistisk verden, som venter på dem. Da de er en lille generation, gør de forskellige arbejdsfirmaer alt for at lokke den individuelle til.

Det vil sige, at vores store nutidige ungdomsgeneration er vokset op med forældre, der har troen om, at man er helt unik, og verden har stærkt brug for den enkle individ. Så er der jo ikke noget at sige til, at de får stress og bliver angste, når de unge opdager, at verden ikke har brug for, at de mestrer alt til et 12 tal. At verden ikke har brug for, at de alle kan styre landet, redde alle mennesker eller blive verdens berømt kunstner. For nej - ingen er guds unikke gave til menneskeligheden, og verden har brug for, at vi alle ikke mestrer alting. Det er det, de må hjælpes til acceptere, og nu lære på den hårde måde. Fordi du fejler et sted, gør jo ikke at du fejler alt andet?

Dit hjerte er som den varmeste sol.... Ej vel?

Af Maya

Hvordan ville du have det med at modtage et digt, skrevet i hånden af en beundrer eller en kæreste? Ville det gøre indtryk på den følsomme måde? Eller ville du stå undrende med digtet i hånden og tænke "er det en joke?". Jeg ved godt, hvordan jeg ville føle og tænke. "SERIØST?" Jeg er 25 år og har aldrig nogensinde modtaget et digt. Og hvis jeg skal være helt ærlig, så ville jeg heller ikke vide, hvad jeg skulle gøre af det. Men er det ikke også lidt forunderligt? At kærligheden består, men formidlingen af den kan forældes, blive for gammel og helt udgå.



Facebook opdatering den. 12/08-16: *"Siger tak til min dejlige skat for de flotte roser. 10 år er gået og jeg har nydt hver eneste dag. Jeg glæder mig allerede til de næste 10"*

Dette er det tætteste på poesi, vi oplever nu om dage. Sådant udtrykker ungdommen, om jeg må være så fri, kærlighed og følelser på de sociale medier, hvor hele omgangskredsen kan følge med. Hvad er et forhold værd, hvis det ikke er annonceret på de sociale medier? Og hvad er forskellen egentlig her, frem for at skrive et personligt digt om sine følelsers vold og indre dæmoner, når man har noget på hjertet? Det kan vække en stor forundring i mig, når jeg tænker tilbage på de gode gamle dage. Den ældre generation har set sig sure på nutidens sociale medier, og hvorfor egentlig? For hvad er forskellen på, at skrive et digt, printe det ud, sætte det ind i en digtsamling for så at udgive den. Hvis man skærer helt ind til benet, så går det jo ud på præcis det samme? Nemlig noget så basalt, som f.eks. kærestesorger. Jeg ved da godt, at sproget i den grad er forandret, både i sin måde at skrive på, men også i sin måde at tale på, men denne blog fungerer som nutidens svar på en digtsamling. Den indeholder mine følelser, meninger og selv de mærke-

ligste tanker. So here we go.

Vi ville opleve følelsen af at "grounde", hvis vi tog os tiden til at fordybe os og finde dybde i nogle lidt mere litterære tekster af og til. Det ville klæde os. Vi kunne trænge til, at tænke mere over det vi læser, frem for straks at tænke i et modsvar i form af en kommentar eller et "like". Vi tror fejlagtigt (måske), at vi skal kommentere på alle de ting, vi læser nu om dage. Måske forveksler vi i virkeligheden begrebet ytringsfrihed med begrebet ytringspligt. Hvis vi i stedet valgte, at lægge os det vi læste på bevidstheden, og ikke følte os forpligtet til at vise andre vores tanker og holdninger, ja så er jeg ikke i tvivl om, at vi ville kunne få mere dybde i de ting, vi læser.

SKAL VI PRØVE?

Hvad siger i til sammen at se, hvad vi kan få ud af f.eks. digtet "Den nye ejer" af Tove Ditlevsen? Den er fra 1955, så den er 62 år gammel. Men lur mig, om ikke vi kan genkende følelserne bag dette digt, hvis vi dykker dybere ind? Vi behøver ikke respondere på det. Vi



Tove Ditlevsen 1917-1976 (58 år)

*Nu er han gået, og mit sind er tømt
for gamle klager og forslidte ord-
det hele er kun noget vi har drømt,
og der gror ingen tanker i dets spor.*

*Uværdigt var det liv vi førte her,
luvslidt er vanens lille grå tyrant,
vi vidste begge, vi var bedre værd,
men hang dog sammen uden mål og plan.*

*Indtil vi ikke mere var i stand
til skænderi – da hver en sårbar plet
lå blottet som en nerve i en tand,
og det at skilles kun var altfor let.*

*Nu er han gået, og et nederlag
er fuldbragt og forsegleet og gemt ned
- og alle stjerner synker mod en dag,
der venter mig med ubrudt ensomhed.*

*Jeg savner ingenting, men denne nat
begræder jeg, at der er intet savn:
jeg er en bolig, nogen har forladt
snart hvisker jeg den nye ejers navn.*

*Det skete her for en måned siden
At mit parforhold, det gik lidt dårligt for tiden
Og pludselig en dag, var det hele slut
Som at skide når man tror man skal slå en prut
Jeg ved egentlig ikke hvad problemet var
Jeg tror bar' hun syn's jeg var en kæmpe nar
Det er også det her biologiske ur
Nu er jeg alene mand og jeg er pisse sur*

*Så står vi her og smiler på hinanden
Jeg fatter nul en skid, det var jo dig der skred
Lorteparforhold
Lorteparforhold
Ludbehandlede træpersienner
Lorteparforhold*

behøver ikke sige noget højt. Vi kan bare læne os tilbage og tage kunsten ind. Det er et kort over meget overskueligt digt som i kan læse lige her.

Når jeg læser digtet virker det i første omgang, som noget jeg har spildt fem minutter af mit liv på. Men prøv lige og overvej denne sætning: "Jeg er en bolig, nogen har forladt. Snart hvisker jeg den nye ejers navn".

Jeg synes egentlig, at denne sætning er fuldstændig tragikomisk. Hun beskriver sig selv som, at værende et "bordel". Det er som om, at hun lukker den ene mand ind efter den anden, og egentlig aldrig rigtig når, at bearbejde de forliste forhold, inden en ny mand står og ringer på dørklokken. Titlen på digtet indikerer også, at hun går på "omgang". Der er altså hele tiden en ny ejer. Hun opfatter sig selv som en genstand, der bare bliver kastet rundt fra mand til mand, ligesom en god gammel brugt bil. Hun forelsker sig alligevel engang i mellem i de mænd hun er sammen med, så derfor gør det også ondt for hver gang det ikke går. Det viser denne sætning i digtet: "Indtil vi ikke mere var i stand til skænderi – da hver en sårbar plet lå

blottet som en nerve i en tand, og det at skilles kun var altfor let".

Digtet er let forståeligt, og med det mener jeg, at vi alle kan relatere til det med at have en blottet nerve i sin tand. Det gør pisse hamrende ondt. Hvem kender ikke også til, at være sammen med en selvom der ikke er nogen mål eller plan, og man begge ved, at man er mere værd. Der er et flow i digtet, fordi at hun bruger krydsrim. Til de af jer der ikke ved hvad det er, så kommer her et eksempel.

*Nu er han gået, og mit sind er tømt (A)
for gamle klager og forslidte ord- (B)
det hele er kun noget vi har drømt, (A)
og der gror ingen tanker i dets spor. (B)* Allerede her har vi fået digtet helt ind til benet, og vi begynder pludselig at sætte nogle billeder på, og hive nogle af vores egne følelser frem. Måske tænker vi endda på en vis person, som engang har været skyld i den helt store kæreste sorg? Tove Ditlevsen har ubevidst vakt nogle følelser og reaktioner i os, som vi måske ellers ikke havde kunnet finde frem, via de ting vi omgås i dag.

Hvis vi skal sammenligne hendes digt, med nutidens svar på digte kunne det være eksempelvis være: Magtens Korridor med sangen Lorte Parforhold. Den har I hørt, ikke? Hvis ikke så synes jeg I skal gå ind og høre den, fyre helt op for højtalerne, og springe rundt i sofaen. (som jeg selv lige før). Jeg vælger lige at komme med lidt eksempler fra sangen, som jeg mener at der kan holdes op mod Den Nye Ejer.

Jeg håber, at I efter denne gennemgang sagtens kan se ligheden. Og hvor fedt er det lige, at vi nu kender en gammel digter, som har formået at bryde rammerne, både før og nu. Hvis i nu alligevel ikke kan se ligheden, kan lide digtet eller ikke forstår et ord af alt det jeg har nævnt, så har i alligevel prøvet noget nyt, som måske gør at I tør springe ud i materiale fra før 00'erne.

Dejligt I læste med, i et helt anderledes blog indlæg.

Knus Maya.

Stresser ungdommen mere?

Af Marcus Dominic Hartvig



Nutidens ungdom har stress. Er det rigtigt?

Angst. Hovedpine. Søvnløshed. Stadig flere børn og unge oplever symptomer på stress og føler sig presset af skole og uddannelse. Et stigende antal børn og unge tager hovedpine-piller og anden medicin, men er stress et individuelt problem?

Unge skal opdrages til at modstå presset fra konkurrencestaten.

Både de unge, der dagligt kæmper for at leve op til samfundets tårnhøje forventninger, og de, som er stået helt af, mistrives. Derfor er det afgørende, at både forældre, daginstitutioner og

skole satser på at børn og unge kan udvikle sig som hele mennesker – i stedet for blot at fokusere på deres udvendige og målbare præstationer. Det siger Per Schultz Jørgensen i sin artikel Unge skal opdrages til at modstå presset fra konkurrencestaten, fra Information, d. 31. 10. 2014, som omhandler unge og uddannelse. De kæmper for at få et så succesfyldt liv som muligt om det så kræver mere end de kan give: »Kun hvis jeg får 12, er jeg god nok,« skrev en 12-talspige (Information den 5. juli). Men ikke engang 12 holder. Hun er ikke god nok og knokler videre – i »hamsterhjulet«.

Og hun er ikke alene. Den adfærd er blevet et udbredt træk hos de yngre generationer. Hvorfor? Er den et resultat af konkurrencestaten? Presser de dygtige piger sig selv for at leve op til det stadig mere udbredte dogme om at bidrage til samfundets vækst?

Er det konkurrencestatens skyld? Ja, et stykke ad vejen, for vi lever i et samfund, hvor konkurrencen opleves fra den tidlige barndom. Sådan er det i skolen, i det fortsatte uddannelsesforløb, på arbejdsmarkedet og i karriereforløbet. Konkurrence med sig selv og med alle de andre. Det er virkeligheden i den medialiserede verdens

Unge om stress / Om uddannelsespres

– Jeg fik stress på et tidspunkt, som jeg får medicin imod. Jeg kunne ikke sove om natten og fik ikke min søvn. Det har hjulpet mig, jeg sover bedre om natten, så nu kan jeg bedre nå mine ting. Men det der med, at når jeg skulle sove, så tænkte jeg konstant på lektier. Den kørte inde i hovedet hele tiden.

Pige, studentereksamen (stx)

– Jeg synes, at det er pissehårdt, altså der er mange lektier og sådan noget. Og så skal man være frygtelig god til at disponere sin tid, for at korthuset ikke lige pludselig vælter, og man er tre afleveringer bagud.

Dreng, højere teknisk eksamen (htx)

konstante up-front-tilværelse, hvor man altid er på, og hvor der ikke er nogen backstage, man kan trække sig tilbage til. Mobilten er altid åben. Man er i gang med et »uendeligt maraton«, som 12-talspigen konstaterer i sit indlæg.

Det mener professor i mental børnesundhed ved Aarhus Universitet Carsten Obel:

»Vi har ikke baggrund for at sige, at børn og unge i dag generelt er mindre robuste end tidligere. Men vi sætter i dag flere ord på, hvis livet ikke er ideelt. Og dermed får vi også fokus på alle de børn og unge, der ikke trives af forskellige grunde, sådan som det altid

har været. Og det kan så føre til, at nogle ender i medicinsk behandling«, siger han.

Udmeldingen kommer samme dag, som et studie fra SDU (Syd Dansk Universitet) har vist, at antallet af børn og unge, der får udskrevet antidepressiv medicin, er steget med mere end 60 procent fra 2005 til 2012.

Stress er ikke heldigvis ikke noget nyt fænomen. Men det fylder meget i debatterne om unges trivsel i dag. Derfor bør problemet tages alvorligt, da det er generationen, der skal tage over, og har vi lyst til at ødelægge dem, inden vi sender dem videre?

Der er mange debatter omkring, om det er skolestress eller personlig stress, men der er kommet meget mere pres på de unge uanset, hvor det kommer fra, og der bliver for håbeligt taget hånd om det.

Der er allerede forskellige kurser til at hjælpe med stress og andre psykiske lidelser som Feks. <http://www.kalmia.dk/portfolio/unge-med-stress-og-angst/> der tilbyder hjælp.

Indhold

Kære læser	2
Det "Uoverskuelige" skoleliv.....	3
Fucking STRESS.....	4
Stress eller dovenskab??!!	6
Blonde babser og nosseløse narhoveder.....	8
Ægteskab = nymoderne ord for dominans	11
En fjer bliver let til fem brune høns	14
Tomhed kan fyldes op	17
Kærestesorger- den mørke side af kærligheden	19
Verden skal dreje rundt om mig, kun mig!.....	21
Dit hjerte er som den varmeste sol.... Ej vel?.....	23
Stresser ungdommen mere?.....	26
Indhold	28

Studemagasinet De unge på kanten

Udgivet april 2017 på Thy-Mors HF & VUC, Thisted.

Studemagasinet De unge på kanten er skabt af hf kursister på hold t 300 da a.

Redaktionsgruppen består af:

Jesper Børsting Knudsen

Jesper Nørbjerg Frohwirth

Brita Stentoft Ambby Thomsen

Materialet må gerne anvendes og kopieres med kildeangivelse til Studiemagasinet De unge på kanten